

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Γ΄ ΤΑΞΗΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ – ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

Θέμα Α1

- α. σελ. 134 : Ο Ρωσοτουρκικός πόλεμος...επέστρεψαν στις περιοχές τους.
β. σελ. 215 : Οι διαπραγματεύσεις ήταν...να επιτρέψουν την ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα.
γ. Η πιο γνωστή περιοχή μεταλλευτικής δραστηριότητας υπήρξε...αξίας πολλών εκατομμυρίων δραχμών.

Θέμα Α2

- α) Λάθος
β) Λάθος
γ) Λάθος
δ) Σωστό
ε) Σωστό

Θέμα Β1

Σελ. 52 : Η Ελλάδα του μεσοπολέμου (1919-1939) ... σκληρά για να ξαναδημιουργήσουν αυτά που έχασαν μέσα στην καταστροφή.

Θέμα Β2

Σελ. 217 : Για την επίσημη έναρξη της νέας περιόδου...σε παρασκηνιακές οδηγίες στη νέα Προσωρινή Κυβέρνηση της Κρήτης.

Σελ. 218 Παρά τις έντονες διαμαρτυρίες της Τουρκίας...το οποίο απέκοψε τον ιστό της.

Ομάδα Δεύτερη

Θέμα Γ1

α. Σχολικό βιβλίο, σελ 161 : “Μετά την υπογραφή της σύμβασης... δεν εφαρμόστηκαν ποτέ”.

Στα συγκεκριμένα διπλωματικά έγγραφα του 1925 και του 1926 αναφέρεται το απόσπασμα από την μελέτη του Β. Κολλάρου, το οποίο συνιστά μια δευτερογενή ιστορική πηγή, που φωτίζει πλευρές των ελληνοτουρκικών σχέσεων μετά από μια δεκαετή αντιπαράθεση και πολέμους. Συγκεκριμένα η Σύμβαση του 1925, “Συμφωνία Εξηντάρη – Χαμβδή Βέη”, δεν εφαρμόστηκε. Ως προς τη Συμφωνία των Αθηνών, αυτή έφερε τις υπογραφές του Π. Αργυρόπουλου, υπουργού των Εξωτερικών και του Σουκρή Σαράτσογλου. Προβλεπόταν ότι θα γινόταν εξαγορά των μη ανταλλαξιμών κτημάτων και ακινήτων από τις δύο χώρες, εκτός από εκείνα που ανήκαν στους μουσουλμάνους της Δ. Θράκης και στους Έλληνες της Κωνσταντινούπολης. Τα εξαγοράσιμα θα ήταν “ίδιας συνολικής αξίας”. Χαρακτηριστικό της συμφωνίας ήταν ότι τα εξαγοράσιμα κτήματα θα ήταν “απαλλαγμένα” από οποιαδήποτε δέσμευση και “περιορισμό” έτσι ώστε να αποδοθούν στους νέους ιδιοκτήτες.

β. σελ. 161: “Τον Αύγουστο του 1928 ... στο έδαφος του άλλου κράτους”.

Ο Σβολόπουλος σημειώνει ότι το Σύμφωνο του Οκτωβρίου του 1930 απαγόρευε τη συμμετοχή σε οποιονδήποτε συνασπισμό ο οποίος θα στρεφόταν ενάντια σε μία από τις δύο χώρες. Ως προς την εμπορική σύμβαση, αυτή περιελάμβανε και “προξενική σύμβαση” αλλά και “σύμβαση εγκαταστάσεως”. Από τις πιο χαρακτηριστικές προβλέψεις των συμφωνιών του 1930 ήταν αυτή που αφορούσε τους ναυτικούς εξοπλισμούς και αποδείκνυε την φιλική διάθεση των δύο πλευρών: για αγορά οποιασδήποτε ναυτικής μονάδας θα έπρεπε να έχει προηγηθεί “έγκαιρη και αμοιβαία ενημέρωση” από τις δύο κυβερνήσεις.

Θέμα Δ1

α. Σχολικό βιβλίο, σελ. 60-61 : “Όσο οι Έλληνες ήταν υπόδουλοι.. πρώτες παρατάξεις”.

Στη σύγκρουση μεταξύ του Φαναριώτη στρατιωτικού και των εκπροσώπων της προυχοντικής ολιγαρχίας αναφέρεται τόσο ο G. Hering όσο και το απόσπασμα από την Ιστορία του Ελληνικού Έθνους. Ο πρώτος στο κείμενο Α΄ επισημαίνει ότι οι πρόκριτοι επιθυμούσαν τοπικά διοικητικά όργανα στην Πελοπόννησο, ενώ ο Υψηλάντης επεδίωκε μία κεντρική εξουσία με διευρυμένες δικαιοδοσίες. Ο Υψηλάντης προσεταιρίζεται το αστικό στοιχείο στην προσπάθειά του να αναλάβει την πολιτική και στρατιωτική ηγεσία και αντιπολίτευση του ασκούν γαιοκτήμονες οι οποίοι απαιτούν μια συλλογική και ανεξάρτητη διοίκηση και διαφωνούν με οποιαδήποτε κεντρική εξουσία.

Η οπτική αυτή αποτυπώνεται και στο δεύτερο ιστορικό παράθεμα, όπου αναφέρεται ότι σκοπός του Υψηλάντη ήταν να συγκροτήσει κεντρική εξουσία που θα ελέγχει τα οικονομικά, το στρατό και την διοίκηση για να πετύχει η επανάσταση, κάτι που τον οδήγησε σε σύγκρουση με τους προκρίτους.

Διαφωνούσε με τους μικρούς ιδιωτικούς στρατούς με τοπική εμβέλεια, καθώς πίστευε ότι έτσι θα αναδεικνύονταν οι πρόκριτοι σε ρυθμιστές της κατάστασης, αφού θα επικρατούσε ο τοπικισμός και η πολυδιάσπαση. Η διαχείριση των εσόδων από τα λάφυρα θα τους επέτρεπε να διατηρούν σώματα στρατού και να διαιωνίζουν την πολυαρχία.

β. σελ. 61-62: Το ‘‘Προσωρινόν’’ Πολίτευμα της Επιδαύρου...μεταξύ στρατιωτικών και προκρίτων’’. Ο Κ. Κωστής στο κείμενο Γ επισημαίνει τους διαχωρισμούς αυτούς στην Α΄ Εθνοσυνέλευση. Οι δύο παρατάξεις που συγκρούονται συνασπίζονται από τη μία τους προκρίτους και τους αρχιερείς Πελοποννήσου και Στερεάς και από την άλλη τους στρατιωτικούς. Το Σύνταγμα προέβλεπε την συγκρότηση βουλευτικού και εκτελεστικού σώματος με ετήσια θητεία, αντιπροσωπευτική διακυβέρνηση και διάκριση των εξουσιών. Η υποβάθμιση του Δημητρίου Υψηλάντη και ο παραγκωνισμός της Φιλικής Εταιρείας σηματοδοτείται από το γεγονός ότι η Φιλική Εταιρεία και ό, τι παρέπεμπε σε αυτή, όπως ο Φοίνικας, εξοβελίστηκαν πλήρως από την εθνοσυνέλευση, η οποία υιοθέτησε ως σύμβολό της την Αθηνά.